

द्वादशः पाठः मातृवन्दना-गीतिः

मरूभूमिरियं आधुनिक संस्कृतसाहित्यस्य रचनास्थली अस्ति । जयपुरनगरं तु ‘अपराकाशी’ अपि कथ्यते । डॉ. हरिरामआचार्यस्य जन्मः राजस्थानप्रान्ते ‘स्वर्णनगरी’ इति नाम्ना विख्याते जैसलमेरनगरे श्रीगणेशदत्त आचार्य महोदयस्य गृहे १९३६ तमे ख्रिष्टाब्दे अभवत् ।

आचार्यमहोदयेन लघुकाशी इतिनाम्ना विख्यातम् ‘जयपुरनगरम्’ स्वकर्मक्षेत्रं अङ्गीकृतम् । राजस्थानविश्वविद्यालये ‘प्रोफेसर’, ‘डीनफैकल्टी’ चेतिपदम् अलंकुर्वन्, असंख्यानं छात्रान् शिक्षयन् संस्कुर्वन् च सुरभारतीम् आराधना कृता । भवता ‘पूर्वशाकुन्तलम्’, ‘गाहा-सतसई’, ‘मधुच्छन्दा’ आदिग्रन्थाः विरचिताः । तेन हिन्दीभाषायाम् कविता-संग्रहः, जैनागमानां, प्राकृत-ग्रन्थानां, गाथानाम् च काव्यानुवादः अपि कृतः । रङ्गमञ्चे प्रस्तुतिहेतुं अनेकेषाम् नाटकानां रचनया, मञ्चनेन सह आचार्यमहोदयस्य चलचित्रे, आकाशवाण्यामपि विशिष्टः योगदानमस्ति । भवता राजस्थानप्रान्तस्य ‘संस्कृतअकादमी’ इति संस्थायाः अध्यक्षपदमपि अलंकृतम् ।

अनेन ‘राजस्थान-साहित्य-अकादमी’ नाम्ना संस्थायाः सर्वोच्च ‘मीरापुरस्कार’ (१९७२ ई.), ‘राजस्थानसंस्कृतअकादमी’ संस्थायाः सर्वोच्चनाट्य पुरस्कारः (१९९८ ई.), ‘मधुच्छन्दा’ इति गीतिकाव्यस्य कृते ‘माघपुरस्कारः’ (२००१ ई.) अपि प्राप्तः । संस्कृतभाषायाः विस्ताराय, नवोन्मेषाय च राष्ट्रपतिपुरस्कारेण अपि सम्मानितः ।

संस्कृतसाहित्ये गीतिकाव्य परम्परायाम् वैदिककालादेव सरसानां गीतिकाव्यानाम् रचना अजस्रास्ति । इमामेव परम्परां निर्वहन् डॉ. आचार्यः हृद्यं, भव्यं, सुश्राव्यं च गीतिकाव्यम् ‘मधुच्छन्दा’ इति रचितवान् । अस्मिन् काव्ये नवीनेषु गेय-छन्दसु रचिताः गीतिकाः सरसाः, सुमधुराः आह्लादकाश्च सन्ति । अनेन युगबोधपरकानां, भाव-प्रवणानां, प्रयोगधर्मीविषयाणाम् गीतिकानां न केवलं रचना कृता अपितु काव्यमञ्चेषु तासां पाठमपि कृतम् ।

प्रस्तुतः पाठः मधुच्छन्दायां ‘राष्ट्रिय’ विषयान्तर्गते रचिताभ्यः गीतिकाभ्यः सङ्कलितः । अस्यां कविना मातृभूभारतेः वन्दनायाः आह्वानं कृतम् । मातृभूमेः स्वरूपाख्यानेन सह सुधिजनैः आचरणीया राष्ट्रियतायाः आख्यानं कृतम् । शुभाशंसनापि कृता यत् भारत-राष्ट्रं सुराष्ट्रं भवतु । सुशासनस्य लोकशासनस्य च स्थापना भवतु ।

मातृवन्दना-गीतिः

गीयतां गीयतां गीयताम् ,
अद्य मातृवन्दना मधुस्वरेण गीयताम् ।
मातृभूरियं हि कर्मभूः पुराणमङ्गला ।
सुविश्रुता तपोव्रता सुदर्शना सुवत्सला ॥
अनादि-धर्म-मालिनी,
अनन्त-पुण्य-शालिनी ।
समृद्धि-बुद्धि-शक्तिदा सदैव मुक्तशृङ्खला ॥
चीयतां चीयतां चीयताम्,
भारतीयशो भृशं समस्त दिक्षु चीयताम् ॥
स्वतन्त्रतामृतं सुपर्णकैः दिवः समाहृतम् ।
हुतात्मभिः समर्पितं प्रभा-रतं सु-भारतम् ।
न तत्र रक्तमण्डनम्,
भवेन्न शान्ति-खण्डनम् ।
विपन्न रक्षणं सदैव शस्त्रिणां महाव्रतम् ।
लीयतां लीयतां लीयताम्,
अन्धतामसी घृणा-निशा क्षणेन लीयताम् ॥
भवेत् क्वचिन्न भ्रष्टता, न सच्चरित्र-दूषणम् ।
मनुष्यता भवेत् समस्त-सम्प्रदाय-भूषणम् ॥
विभिन्न-मार्ग-मण्डनाः
सुबन्धवः समे जनाः,
अनेकतासु चैकता हि संस्कृतेर्विभूषणम् ॥
पीयतां पीयतां पीयताम्,
बन्धु-भावना-सुधा-मुदा सदैव पीयताम् ॥
न दीनलोकमोषणं न हीनभावपोषणम् ।
न हिंसनं भवेत् क्वचिन्न वञ्चनं न शोषणम् ॥

हितैषितैव वर्तताम्,
सुराष्ट्रकं प्रवर्धताम् ।
अकण्टकं नु भारतं भवेतभीति-काननम् ॥
धीयतां धीयतां धीयताम्,
वीतकल्मषं हि लोकशासनं विधीयताम् ॥

शब्दार्थाः

कर्मभूः	- कर्माणां भूः (कर्मभूमि) ।
पुराणमङ्गला	- पुरातना च मङ्गला च ।
सुविश्रुता	- बहुश्रुता, सुविख्याता ।
तपोव्रता	- तपो एव व्रतो यस्याः सा ।
सुदर्शना	- सुष्ठुदर्शना ।
सुवत्सला	- श्रेष्ठ-संततिसंयुक्ता ।
शक्तिदा	- शक्तिम् ददाति या सा ।
मुक्ताशृङ्खला	- मुक्ताशृङ्खला यस्याः सा (स्वतन्त्रा) ।
चीयतां	- वृद्धिं प्राप्नोतु ।
भृशं	- बहु ।
सुपर्णकैः	- शोभनाः पक्षाः यस्य सः सुपर्णः तैः (गरुड़ पक्षी) ।
समाहृतम्	- सम्यक् रूपेण आहृतम् (सूर्य की किरणों द्वारा) ।
हुतात्मभिः	- हुता आत्मा यैः तैः (स्वतन्त्रतासेनानियों के द्वारा) ।
प्रभारतम्	- कान्तिमत् ।
रक्तमण्डनम्	- रक्तेन मण्डनम् ।
विपन्नरक्षणम्	- विपन्नानाम् किंवा दीनजनानाम् रक्षणम् ।
शस्त्रिणाम्	- शस्त्राणि धारयन्ति ये तेषां ।
लीयताम्	- लीनं भवतु ।
अन्धतामसी घृणा निशा	- घृणारूपीतामसी-अन्धकारेणसंयुक्ता निशा ।
दूषणम्	- दोषम्, क्षयम् ।
मण्डनाः	- सुशोभिताः ।

मुदा	-	मोद सहितम् ।
दीनलोकमोषणम्	-	दीनानां लोकानां च मोषणं न भवेत् ।
हिंसनम्	-	हिंसा ।
वंचनम्	-	छलं, कपटम् ।
हितैषितैव	-	हितस्य इच्छा एव ।
प्रवर्धताम्	-	वृद्धिं प्राप्नोतु ।
अकण्टकम्	-	कण्टकेन रहितम् भवतु ।
धीयताम्	-	धारयतु ।
संस्कृतेर्विभूषणम्	-	संस्कृत्याः आभूषणम् ।
वीतकल्मषम्	-	निर्मलम् ।
लोकशासनम्	-	लोकानां, प्रजानां शासनम् ।
भवेदभीतिकाननम्	-	भयरहितं काननं, वनमिव भवेत् ।

अभ्यासः

वस्तुनिष्ठात्मक-प्रश्नाः—

प्र. १. सुदर्शना, सुवत्सला का कथिता ?

(क) प्रदेशभूः	(ख) मातृभूः	
(ग) माता	(घ) स्वसृ	()

प्र. २. पाठानुसारेण किं वर्तताम् ?

(क) सुराष्ट्रकम्	(ख) हितैषितैव	
(ग) सदाचरणम्	(घ) लोकशासनम्	()

प्र. ३. समस्त-सम्प्रदाय-भूषणम् किं नु भवेत् ?

(क) मनुष्यता	(ख) सदाशयता	
(ग) भ्रष्टता	(घ) बन्धुता	()

प्र. ४. 'शस्त्रिणां महाव्रतं किं अस्ति ?

(क) रक्तमण्डनं	(ख) दीनलोकमोषणं	
(ग) शान्ति-खण्डनं	(घ) विपन्नरक्षणं	()

प्र. ५. रिक्तस्थानपूर्तिः क्रियताम्—

- (क) समृद्धि-बुद्धि-शक्तिदा ।।
(ख) क्षणेन लीयताम् ।
(ग) न दीनलोकमोषणं न शोषणम् ।।
(घ) धीयतां विधीयताम् ।

अतिलघूत्तरात्मक-प्रश्नाः—

- प्र. १. मातृवन्दना कीदृशेन स्वरेण गीयताम् ?
प्र. २. कस्य दूषणं न भवेत् ?
प्र. ३. कस्य मोषणं न भवितव्यम् ?
प्र. ४. लोकशासनं कीदृशं विधीयताम् ?

लघूत्तरात्मक-प्रश्नाः—

- प्र. १. मातृभूः विशेषणानां वर्णनं कुरुत ।
प्र. २. संस्कृतेः किं विभूषणम् ?
प्र. ३. शस्त्रिणां महाव्रतं किं अस्ति ?

निबन्धात्मक-प्रश्नाः—

- प्र. १. मातृभूमेः स्वरूपवर्णनम् कुरुत ।
प्र. २. सुराष्ट्रस्य लोकशासनस्य च किं अवधारणास्ति ?
प्र. ३. संस्कृतेः संरक्षणाय किं कर्तव्यम् ?

व्याकरणात्मक-प्रश्नाः—

१. अधो-लिखितेषु पदेषु नामोल्लेखपुरस्सरसन्धिः कार्यः—

		सन्धिः	सन्धिनाम
(क)	एव + इति	=	
(ख)	सन्निपत्य + अभियुक्तः	=	
(ग)	कुतो + नु + एष	=	
(घ)	निः + अनुक्रोशा	=	
(ङ)	आर्यपुत्रस्य + उल्लापाः	=	

२. अधो-निर्दिष्टानां सन्धिपदानां सन्धि-नाम-निर्देशपूर्वक-विच्छेदो विधेयः -

	सन्धिपदम्	विच्छेदः	सन्धिनाम
(क)	हुतात्मभिः =		
(ख)	भवेन्न =		
(ग)	चैकता =		
(घ)	संस्कृतेर्विभूषणं =		
(ङ)	मातृभूरियम् =		

३. निम्नलिखितानां समस्तपदानां नाम-निर्देश-पुरस्सर-विग्रहो विधेयः -

	समस्तपदम्	विग्रहः	समासनाम
(क)	दीनलोकमोषणम् =		
(ख)	अकण्टकम् =		
(ग)	वीतकल्मषम् =		
(घ)	लोकशासनम् =		
(ङ)	मातृवन्दना =		

४. अधोनिर्दिष्टेषु पदेषु शब्द-विभक्ति-वचन-निर्देशं कुरुत -

	पदम्	शब्दः	विभक्तिः	वचनम्
(क)	स्वरेण			
(ख)	दिक्षु			
(ग)	शस्त्रिणाम्			
(घ)	काननम्			
(ङ)	सुपर्णकैः			

५. निम्नलिखितानां तिङन्तपदानां धातुः लकारः पुरुषः वचनञ्च पृथक् निर्दिश्यताम् -

	तिङन्तपदम्	धातुः	लकारः	पुरुषः	वचनम्
(क)	चीयताम्				
(ख)	समाहृतम्				
(ग)	वर्तताम्				

- (घ) प्रवर्धताम्
 (ङ) विधीयताम्
 (च) भवेत्

६. निम्नलिखितेषु पदेषु प्रकृतिः प्रत्ययश्च पृथक् लिख्यताम् -

पदम्	प्रकृतिः	प्रत्ययः
(क) समर्पितम्		
(ख) रक्षणम्		
(ग) वञ्चनम्		
(घ) मनुष्यता		
(ङ) भारतम्		

